

for Staten. Men nu er der den Mangel, at det ærede Medlem selv har afflaaret Udsigten til en saadan Interesse for Statsbanerne derved, at det er det Æneste, han har udeladt af §§ 1 og 2 af Lovforslaget af 4de Mai 1875, som ellers er ordret optaget i Lovforslaget, at denne Bane skulde sættes i Forbindelse med Statsbanerne; derom er der ingen Bestemmelse, denne Bestemmelse er udeladt (Winther: Det er gjort med Willie). Jeg troede ikke, det var gjort med Willie, men det er nu oplyst af det ærede Medlem; (Winther: Det kan komme senere hen), ja vel, men det er altsaa med Willie udeladt. Det er en Bestemmelse af nogen Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om de lokale Baners Interesse for Staten og det Almene, om det bliver fastslaaet ved Lov, om de skulde sættes i Forbindelse med Statsbanerne. Det kan jo ske senere; men det er altsaa ogsaa af de Punkter, som maa være Gjenstand for nøiere Overveelse. Jeg tror nu ikke, at den Overveelse, som kan resultere af Fremsettelsen af dette Lovforslag, er enten saa simpel eller saa let overkommelig, at der vil være nogen Udsigt til, at den kan endes paa meget kort Tid. Her er nemlig efter min Mening Spørgsmaal om hverken Mere eller Mindre end at etablere et almindeligt Princip om Anlæget af Jernbaner af 3die Serie. Spørgsmaalet kommer til at dreie sig om, om Staten overhovedet skal engagere sig i Foretagender af den Natur, som i det Væsentlige ere private, og dernæst bliver Spørgsmaalet om, hvis det skal være Tilfældet, paa hvilken Maade og i hvilket Maal den skal gjøre det, og endelig Anvendelsen deraf paa dette specielle Jernbaneforetagende; men jeg tror ikke, at det er en Overveelse, der, som sagt, kan endes i overordentlig kort Tid, og jeg tror ikke, der kan være nogen særlig Udsigt til, at den ærede Forslagsstiller vil kunne faae sit Lovforslag omformet eller vil kunne paa det fremrykkede Stadium faae dertil knyttet en virkelig igaaende Behandling af det Spørgsmaal, hvorledes man skal forholde sig lige overfor Spørgsmaalet om Anlæget af de terciære Baner. Jeg tror ganske vist, at det havde været rigtigere at udsætte dette Forslag til en Tid, hvor Sessjonen havde en længere Fremtid for sig, saa at man kunde have faaet denne Sag undergivet en grundigere og mere igaaende Behandling. Hvis det ærede Medlems Hensigt kun havde været den at pointere, at han, naar vi stode i Begyndelsen af en Session, i hvilken der var tilstrækkelig Leilighed til at diskutere den Slags Spørgsmaal, vilde fremkomme med et saadant Forslag, vilde jeg anse det for hensigtsmæssigt, thi det kan altid være godt at forberede en Sag ved at forkynde den; men hvis det er hans Hensigt at fremme Sagen i denne Session, saa tror jeg ikke, at han opnaar sin Hensigt, ogsaa af den Grund, jeg vil tillade mig at sige det, at For-

slaget sigter til forskjellige Sider ud over det Maal, som det ærede Medlem selv har tilfattet.

Vajer: Med den ærede Forslagsstiller er jeg fuldstændig enig i, at dette Lovforslag bør behandles nærmere i et Udvalg, idet de fleste af disse Forhandlinger vistnok fuldt saa vel kunne foregaa i et Udvalg. Forsaavidt dette Forslag kommer til 2den Behandling, er der en Mulighed for, at jeg vil stille et Ændringsforslag eller en Tilføielse om Anlæget af en Jernvei rimeligvis fra Odder til Lvingstrup. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til at bebude et saadant Ændringsforslag.

Tauber: Efter de Udtalelser, vi nylig hørte af den meget ærede Indenrigsminister, er det vistnok temmelig overflødig at udtale sig udsørgligere over det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gjøre opmærksom paa en Feiltagelse, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) begik i den Tale, som han holdt ved Lovforslagets Indbringelse, hvor han syntes at ville lægge en særlig Vægt paa Udtalelser, der ere fremkomne fra Flertallet i det Jernbaneudvalg, der var nedsat i Samlingen 1876—77. Det kan ikke være den ærede Forslagsstiller, der var Medlem af Udvalget, ubekendt og sikkerlig heller ikke noget Medlem af Thinget, at Flertallet i det Udvalg havde den Skæbne at komme i afgjort Mindretal i Thinget, og en Udtalelse af dette Flertal kan man derfor ikke med nogen som helst Nytte eller Føie paaberaabe sig. Hvad angaar det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Sviid), hørte han til Mindretallet i Udvalget, og han gjorde ogsaa opmærksom paa, at Mindretallet havde udtalt sig for, at Jernbaner af mere almindelig Betydning skulde anlægges paa Statens Vegne med et Bidrag fra de interesserede Egne; men det samme Mindretal, hvortil det ærede Medlem hørte, stillede det som meget tvivlsomt, hvorvidt der overhovedet skulde anlægges en Jernbane fra Aarhus til Odder, om man ikke meget hellere skulde vælge en Jernbane fra Biby eller Hovedgaard til Odder, men under ingen Omstændigheder til Aarhus, da denne Jernbane ikke kunde regnes til Baner af mere almindelig Betydning, som der overhovedet kunde være Tale om at anlægge for Statens Regning. Det er denne Henviisning til det nævnte Jernbaneudvalgs Udtalelser, som jeg ikke har villet undlade at klare. Naar nu det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds saa stærkt fremhævede, at her slet ikke var Tale om at kræve noget Statstilskud ud over de 50,000 Kr., som Staten skulde tilskyde til Expropriationen i Genhold til § 4 i Loven af 1873, kan jeg dog ikke skule for mig selv, at, selv om der ikke i dette Øieblik kræves